ผลของการปรึกษาเซิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง ต่อการเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นางสาวพาณี ขอสุข

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2542 ISBN 974-334-434-9 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE EFFECT OF GROUP REALITY THERAPY ON INCREASING SELF-EFFICACY FOR SELF-REGULATED LEARNING OF MATHAYOM SUKSA FIVE STUDENTS WITH LOW ACADEMIC ACHIEVEMENT

Miss Panee Khosuk

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Counseling Psychology
Faculty of Psychology
Chulalongkorn University
Academic Year 1999
ISBN 974-334-434-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็
	จริงต่อการเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตน
	เองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
โดย	นางสาวพาณี ขอสุข
สาขาวิชา	จิตวิทยาการปรึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ โคตรจรัส
คณะจิตวิทยา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ
ของการศึกษาตามหลัก	สูตรปริญญามหาะัณฑิต
	\sim - \approx
	🍑 _ 🗸 _ คณบดีคณะจิตวิทยา
	(รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์)
คณะกรรมการสอบวิทย	านิพนธ์
	ประธานกรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร. โสรีช์ โพธิแก้ว)
	(รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ โคตรจรัส)
	(รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมพร ชงกิตติกุล)
	(รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมพร ชงกิตติกุล)

พาณี ขอสุข: ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงต่อ การเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (THE EFFECT OF GROUP REALITY THERAPY ON INCREASING SELF-EFFICACY FOR SELF-REGULATED LEARNING OF MATHAYOM SUKSA FIVE STUDENTS WITH LOW ACADEMIC ACHIEVEMENT) อ.ที่ปรึกษา: รศ.สุภาพรรณ โคตรจรัส, 206 หน้า. ISBN 974-334-434-9

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิด พิจารณาความเป็นจริงต่อการเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรัการกำกับตนเองของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยมีสมมติฐานการวิจัยคือ หลังการ ทดลองนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิด พิจารณาความเป็นจริงจะมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองสูงกว่า ก่อนเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มและสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ไม่ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุมทดสอบ ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-Posttest Control Group Design) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โรงเรียนคำเชื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จำนวน 20 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากผู้ที่มีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การ กำกับตนเองต่ำกว่าค่าเฉลี่ย — 1SD และสุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน กลุ่ม ทดลองได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง หมด 12 ครั้ง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ติดต่อกัน สัปดาห์ละ 2 ครั้งๆละ 1.30 - 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น ประมาณ 20 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดการรับรู้ความ สามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบสัมภาษณ์การเรียนรู้แบบ มีโครงสร้างของชิมเมอร์แมนและมาร์ติเนส พอนส์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองด้วยวิธีการทดสอบค่า ที

ผลการวิจัยพบว่า

- (1) หลังการทดลองนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การ กำกับตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ไม่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- (2) หลังการทดลองนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การ กำกับตนเองสูงกว่าก่อนเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาควิชา	ลายมือชื่อนิสิต. ทาก พอสา
สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา 2542	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ID 3971200527 : MAJOR COUNSELING PSYCHOLOGY

KEY WORD : GROUP REALITY THERAPY/ SELF-EFFICACY FOR SELF-REGULATED

LEARNING/LOW ACADEMIC ACHIEVEMENT STUDENTS

PANEE KHOSUK: THE EFFECT OF GROUP REALITY THERAPY ON INCREASING SELF-EFFICACY FOR SELF-REGULATED LEARNING OF MATHAYOM SUKSA FIVE STUDENTS WITH LOW ACADEMIC ACHIEVEMENT. THESIS ADVISOR: ASSOC.PROF.SUPAPAN KOTRAJARAS, M.S. 206 pp. ISBN 974-334-434-9

The purpose of this research was to study the effect of group reality therapy on increasing self-efficacy for self-regulated learning of Mathayom Suksa five students. The hypotheses were that the posttest scores on self-efficacy for self-regulated learning scale of the experimental group would be higher than its pretest scores and the posttest scores of the control group. The research design was the pretest – posttest control group design. The sample was 20 students in Mathayom Suksa five who have low academic achievement randomly selected from the students who scored one standard deviation below the mean on the self-efficacy for self-regulated learning scale. They were randomly assigned to the experimental group, and the control group, each group comprising 10 students. The experimental group participated in a group reality therapy program conducted by the researcher, for one and a half to two hours, twice a week, over a period of 6 consecutive weeks which made approximately 20 hours. The instrument used in this study was the Self-Efficacy for Self-Regulated Learning Scale developed from the Zimmerman and Martinez-Pons's Self-Regulated Learning Interview Schedule (SRLIS). The t-test was ultilized for data analysis.

The results indicated that

- (1) The posttest scores on the self-efficacy for self-regulated learning scale of the experimental group were higher than the posttest scores of the control group at .01 level of significance.
- (2) The posttest scores on the self-efficacy for self-regulated learning scale of the experimental group were higher than its pretest scores at .01 level of significance.

ภาควิชา	ลายมือชื่อนิสิตพาร 💢 📉
ลาชาวิชาจิตวิทยาการปรีกษา	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 📉 🗷 🤊 🤊 🚉
ปีการศึกษา 2542	ลายมือซื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความเมตตา กรุณาจาก รองศาสตราจารย์ สุภาพรรณ โคตรจรัส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งให้ความช่วยเหลือ ขี้แนะแนวทางใน การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จด้วยความเอาใจใส่ ห่วงใย ให้กำลังใจและเกื้อกูลอย่างยิ่ง ตลอดช่วงเวลาการทำงาน จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.โสรีซ์ โพธิแก้ว อาจารย์ผู้ปลูกฝังการเป็น ผู้ให้การปรึกษาอย่างแท้จริง ฝึกฝนให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้และพัฒนาความงอกงามให้กับชีวิต ฝึกหัด ให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้การเป็นผู้เอื้อให้บุคคลเกิดการพัฒนาตนเอง นำพาบุคคลที่มีเอกลักษณ์แห่ง ความล้มเหลวไปสู่การมีเอกลักษณ์แห่งความลำเร็จ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถ ทำงานครั้งนี้ได้สำเร็จ กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ซุมพร ยงกิตติกุล ที่กรุณาให้ คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และกราบขอบพระคุณอาจารย์สาขาวิชา จิตวิทยาการปรึกษาทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ช่วยให้การทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณคณาจารย์โรงเรียนค้อวังวิทยาคมและโรงเรียนคำเชื่อนแก้วชนูปถัมภ์ ที่
กรุณาเอื้อเพื่อสถานที่และอำนวยความสะดวกในการทดลองใช้โปรแกรมการปรึกษาและการเก็บ
รวบรวมข้อมูล กราบขอบพระคุณคณาจารย์และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรง
เรียนยโสธรพิทยาคม โรงเรียนยโสธรพิทยาสรรค์ โรงเรียนตระกูลประเทืองวิทยาที่ให้ความร่วม
มือเป็นอย่างดีในการพัฒนาเครื่องมือวิจัย ขอบคุณนักเรียนโรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ทั้ง 20
ท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ทุนอุดหนุนการทำวิทยา นิพนล์

ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนร่วมให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ขอบคุณพี่หยี่ ที่ได้ให้ ความช่วยเหลือเกื้อกูลในการศึกษาทฤษฎี ขอบคุณเอก ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อ มูล ขอบคุณแวมในความเอื้อเฟื้อที่พักพิง ขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆน้องๆ ชาวจิตวิทยาทุกท่านที่ให้คำ แนะนำและให้กำลังใจเสมอมา ขอบคุณพี่น้องชาวค้อวังทุกท่าน โดยเฉพาะฝ่ายเวชปฏิบัติ ครอบครัวโรงพยาบาลค้อวัง ที่ได้ให้กำลังใจและเอื้อเฟื้อต่อการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลงด้วยดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกพระคุณพ่อ แม่ ผู้ให้กำเนิด ให้ความดูแล ห่วงใยและให้การ สนับสนุนการศึกษาด้วยดีตลอดมา ขอบคุณพี่ ๆ และหลาน ๆ ทุกคนในครอบครัวที่คอยห่วงใย และให้กำลังใจเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	1
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ৰ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	U
สารบัญแผนภาพ	ญ
บทที่	
1 ๒ทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณา	
ความเป็นจริง	6
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้	
การกำกับตนเอง	30
การเรียนรู้การกำกับตนเอง	30
การรับรู้ความสามารถของตน	41
แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	61
งานวิจัยที่:กี่ยวข้อง	66
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	83
สมมติฐานของการวิจัย	83
ขอบเขตของการวิจัย	83
คำจำกัดความในการวิจัย	84
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	85
2 วิธีดำเนินการวิจัย	86
การออกแบบวิจัย	86
กลุ่มตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	86
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	87
• ขับตลบใบการดำเบิบการกิจัย	97

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	การวิเคราะห์ข้อมูล	109
3	ผลการวิจัย	110
4	การอภิปรายผลการวิจัย	114
5	สรุปผลการวิจัย	129
รายกา	วอ้างอิง	134
ภาคผเ	มวก	141
ภาค	เผนวก ก. สถิติที่ใช้ในการวิจัย	142
ภาค	ผนวก ข. แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตน	
	ในการเรียนรู้การกำกับตนเอง	146
ภาค	เผนวก ค. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	155
ภาค	เผนวก ง. การหาเกณฑ์ปกติของเครื่องมือ	165
ภาค	เผนวก จ. การสังเกตกระแสกลุ่ม	171
ภาค	เผนวก ฉ. แบบฝึกหัด	198
ภาค	เผนวก ช. ค่าคะแนนที่ได้จากการทดลอง	202
ประวัติ	น้เขียน	206

1

สารบัญตาราง

ตาราง	งที่	หน้า
1	น้ำหนักถ่วงปัจจัยของข้อความของ RSSRL และผลสัมฤทธิ์	
	จากการทดสอบด้วย MAT ของวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ	92
2	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้	
	ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองของนักเรียนชั้น	
	มัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนและ	
	หลังการการทดลองด้วยการทดสอบค่าที	111
3	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้	
	ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองในแต่ละด้าน	
	ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลอง ในระยะก่อนและ	
	หลังการทดลองด้วยการทดสอบค่าที	112
4	การหาอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดการรับรู้	
	ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเอง	
	ด้วยเทคนิคการจำแนกกลุ่มที่รู้ลักษณะแล้ว (Known group)	157
5	ค่าสถิติของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตน	
	ในการเรียนรู้การกำกับตนเองของนักเรียน จำนวน 100 คน	166
6	เกณฑ์ปกติ (Norm) ของคะแนนการรับรู้ความสามารถ	
	ของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองของนักเรียน จำนวน 100 คน	166
7	คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับ	
	ตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะ	
	ก่อนและหลังการทดลอง	203
8	คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับ	
	ตนเองในแต่ละด้านของนักเรียนกลุ่มทดลองในระยะ	
	ก่อนการทดลอง	204
9	คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับ	
	ตนเองในแต่ละด้านของนักเรียนกลุ่มทดลองในระยะ	
	************	205

สารบัญภาพ

แผนภาพที่	7	หน้า
1	ความแตกต่างระหว่างความเชื่อในความ	
	สามารถของบุคคลและความคาดหวังเกี่ยวกับ	
	ผลที่เกิดขึ้น	43
2	ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อในความ	
	สามารถของบุคคลและความคาดหวังเกี่ยวกับ	
	ผลที่เกิดขึ้นต่อการตัดสินใจกระทำของบุคคล	44
3	ผลจากรูปแบบที่แตกต่างกันของความเชื่อในความ	
	สามารถของบุคคลและความคาดหวังเกี่ยวกับ	
	ผลที่เกิดขึ้น ที่มีต่อภาวะพฤติกรรมและความรู้สึก	45
4	กระบวนการจูงใจทางปัญญา จากเป้าหมายที่ตระหนัก	
	การคาดหวังผลที่ตามมาและการอนุมานสาเหตุ	57